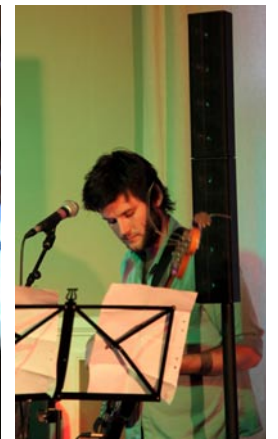
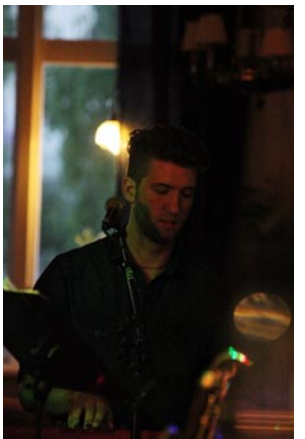

Vändning. Efter att evenemangen på Perrongen och Inferno slitit ont i kampen mot Solen den här somriga onsdagen vände Åsa Folkhögskolas musikelever på matchen och såg till att Kulturen ändå vann. *Bilder: Urban Århammar*

Kulturen–Solen 3–2 (0–2)

Jag var på väg hem. Hade egentligen redan gett upp. Solen skåpade ut Kulturen totalt. Visserligen stod det bara 2–0, men det verkade bara vara en tidsfråga innan både trean och fyran skulle trilla in. Så jag tänkte att en tidig kväll ändå kunde ha ett visst värde och började förbereda sortin.

Men så gick det som det ofta gör i Katrineholm. Man hamnar på Villa Sandhem och kvällen blir genast trevligare. När de inlånade spelarna från Sköldinge och Åsa Folkhögskola dessutom stod för ett fantastiskt hattrick och mot alla odds vände matchen mot den till synes oöverbinnerliga Solen till en sensationell hemmaseger gjorde det inte ens något att SJ, sin vana trogen, hade fixat till en lagom irriterande försening på det sena tåget hem.

Bakgrunden var att jag tänkte mig ett litet nedslag i Katrineholm mitt i veckan för att se hur kulturlivet fungerar i vardagen. För det händer faktiskt något i kommunen i stort sett varje kväll, och den här aftonen var det en hel rad evenemang. Men det var också en mycket solig och somrig majdag, och till en början hade alltså Kulturen egentligen inget alls att sätta emot Solens dragningskraft.

Första anhalten var Lokstallarna och Perrongen som ungdokumentationen där kallas. Där gjorde de olika grupperna Duveholmsesteter som stod bakom gatukonstprojektet vi kunde se på stan tidigare i våras fina presentationer av sitt arbete med konstverken och tankarna bakom dem.

Dessutom föreläste konstnären Niklas Mulari, som bland annat gjort blåklockan ute vid Lövasen, om offentlig konst. Han fick många frågor om hur stor budget man kan få för den typen av stora konstverk och vad en konstnär kan få betalt. "För lite" var svaret från Niklas Mulari som – förmodligen skämtsamt – tillade att "Det är därför man måste jobba". Och jobba ska Niklas Mulari göra i Katrineholm. Han är nämligen numer anställd som konstpedagog av kommunen och ska jobba med skolorna men även vara tekniker när konstutställningar sätts ihop i bland annat konsthallen.

Men Solen vann lätt denna del av kvällsmatchen. Förutom några småkillar som gjorde en kort sväng in i lokalen så fanns ingen utomstående på plats. Där fanns bara eleverna, lärarna, personal från Ung kultur och fritid, Niklas Mulari och så jag då.

Än värre blev det på anhalt nummer två. På Inferno hade Triangeln KFUM en av sina trivsamma musikkafékvällar. Spelade gjorde powertrion Nya International Cliff Barnes Boogie Woogie Badger och det svängde "gött", men någon publik fanns tyvärr inte på plats. 2–0 i Solens favör var ett faktum.

Så såg det ut att fortsätta på Villa Sandhem också. Några strögäster som kom och gick. Ett antal solnjutare ute på balkongen. Nåja, Åsas musikelever är ju ganska många och medan de tre olika grupperna spelade kunde ju övriga studenter ge stöd, så jag valde att ändå stanna och se hur det skulle gå.

När spelstart närmade sig trillade det dessutom in en hel hög andra Åsa-elever som var både partysugna och redo att ge sina skolkamrater ett mäktigt stöd på ett sätt som katrineholmarna skulle kunna lära sig mycket av. Visst är många av de lokala arrangörerna ofta väldigt dåliga på att sprida information om sina evenemang, men det finns också brister i katrineholmarnas intresse för att ta del av allt det som faktiskt ordnas. Kombinationen av detta ointresse och oförmågan att marknadsföra sig riskerar förstås att försämra det rika kulturliv som jag ändå tycker att trakten har.

Men den här kvällen slutade i alla fall lyckligt. Entusiasmen hos både de tre musikgrupperna från Åsa Folkhögskola och deras publik/vänner såg till att jaga Solen på flykt och vinna en seger för Kulturen, och det på en het försomrig onsdagskväll. Starkt.

Urban Århammar

